

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 136/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti odpovedi Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Ntc/19/2013-147 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. februára 2025 bez zastúpenia advokátom a bez toho, aby k ústavnej sťažnosti čokoľvek priložil, namieta porušenie svojich bližšie neoznačených ústavných práv odpoveďou krajského súdu na jeho list. Vzhľadom na to ústavný súd zabezpečil spis krajského súdu o konaní, v ktorom malo dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv. Zo spisu boli zistené nasledovné skutočnosti podstatné pre ďalší postup v konaní o ústavnej sťažnosti.

II.

2. Sťažovateľovi bol za ťažké ublíženie na zdraví rozsudkom súdu v Spojenom kráľovstve z 31. januára 2013 uložený trest odňatia slobody na 16 rokov. Trest vykonáva od mája 2012. Tento rozsudok bol podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní“) uznaný rozsudkom krajského súdu z októbra 2013. Sťažovateľ na Slovensku trest vykonáva od februára 2015.

3. Odvtedy sa sťažovateľ podaniami adresovanými krajskému súdu domáha povolenia obnovy trestného konania. Na to mu krajský súd opakovane odpovedal, že to podľa zákona o uznávaní nie je možné. Sťažovateľ bol tiež vyzoomený o tom, že na výkon trestu odňatia je rozhodný slovenský právny poriadok. Sťažovateľ naposledy 3. januára 2025 krajský súd požiadal o mimoriadne zníženie trestu. Ústavnou sťažnosťou namietaným prípisom mu krajský súd uviedol, že podľa zákona

o uznávaní nemôže preskúmať rozhodnutie súdu Spojeného kráľovstva, a preto nemôže rozhodovať o mimoriadnom znížení jeho trestu.

III.

4. Sťažovateľ zdôrazňuje, že Spojené kráľovstvo už nie je v Európskej únii, a preto nevie, či sa má domáhať na súde Spojeného kráľovstva zníženia trestu alebo podmieneného prepustenia z výkonu trestu. Uvádza, že v Spojenom kráľovstve by mohol o podmienené prepustenie žiadať skôr ako po vykonaní troch štvrtín trestu. Sťažovateľ žiada ústavný súd o revíziu odpovede krajského súdu a posúdenie, či ho postup krajského súdu neobmedzuje v práve na spravodlivý proces, predkladanie dôkazov a domáhania sa jeho základných práv a slobôd. Zároveň žiada o informáciu, či sa o jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu a mimoriadnom znížení trestu má rozhodnúť podľa slovenských právnych predpisov alebo podľa predpisov Spojeného kráľovstva.

IV.

5. Z argumentácie sťažovateľa v rozpore s § 123 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nevyplýva označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, a konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Ústavná sťažnosť tak neobsahuje § 123 ods. 1 písm. c) a d) zákona o ústavnom súde ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

6. Nebol dôvod nedostatok týchto zákonom ustanovených náležitostí odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z namietanej odpovede krajského súdu nemožno vyvodiť porušenie ústavných práv sťažovateľa, keďže tak, ako sťažovateľovi uviedol krajský súd, nemožno dospieť k záveru, že by krajský súd mohol rozhodovať o mimoriadnom znížení jeho trestu odňatia slobody. Sťažovateľ v tejto súvislosti celkom mylne vychádza z § 405 ods. 1 a 2 Trestného zákona, v ktorom je upravený trestný čin dezercie. Zrejme ide o mylnú zámenu s Trestným poriadkom, keďže podľa § 405 písm. b) Trestného poriadku ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku. Krajský súd však vo svojich skorších odpovediach sťažovateľovi vysvetlil, že v jeho veci nemôže rozhodovať ani o povolení obnovy trestného konania.

7. Napokon k argumentácii sťažovateľa treba uviesť, že na podmienené prepustenie z výkonu jeho trestu odňatia slobody je daná právomoc slovenských súdov podľa slovenských predpisov. Túto právomoc si však nemožno zamieňať, či už s mimoriadnym znížením trestu, alebo povolením obnovy trestného konania, na ktoré slovenské súdy nemajú žiadnu právomoc.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. februára 2025

Robert Šorl
predseda senátu